

گروهی از دانشجویان گلشهری، تجربه‌ای تازه برای نوجوانان رقم زدند

این «شروع ماجرا» است

۵

عیدگاه

نوجوانان با استفاده از وسایل بازیافتی دست به کار ساخت کاردستی می‌شوند. بچه‌های گلشهری از اینکه توانسته‌اند با وسایل بدون استفاده و با خلایق خود چیزی را خلق کنند، ذوق زده هستند. مهدیه صادقی، یکی از شرکت‌کنندگان نوجوان، محله می‌گوید: اینجا به من خیلی خوش می‌گذرد. ما باهم درباره اینکه چه کسانی مارادراک نمی‌کنند و در این روزها دغدغه ذهنی ما چیست، گفت‌وگو کردیم. پانتومیم بازی کردیم و حالا هم کاردستی درست می‌کنیم. قسمت درست کردن کاردستی را بیشتر دوست دارم؛ چون باید با وسایل بازیافتی و در مدت محدودی این کار را انجام دهیم.

یکدیگر گوش می‌کنند و راه حل‌های مختلفی را که به ذهنشان می‌رسد، پیشنهاد می‌دهند. محمد امین رفیعی، نوجوانی که خودش کتابی برای کودکان نوشته است، می‌گوید: به همراه دوست‌هایم سارا، احسان و تبسم در این برنامه شرکت کردیم. در بخش گفت‌وگو یاد گرفتیم درباره احساساتم با دیگران حرف بزنم؛ مثلاً اگر از چیزی ناراحتم، دلیل ناراحتی خودم را بگویم.

در این بازی گروهی، آنان همکاری و تعامل با دیگران را یاد می‌گیرند و در آینده می‌توانند کارهای گروهی را بهتر پیش ببرند

● همکاری در سایه رقابت سالم

هوا گرم است و بچه‌ها همراه مسئولان، ساعتی را به عنوان زنگ تفریح در حیاط دور هم جمع می‌شوند. اما این ساعت فقط یک زنگ تفریح معمولی نیست، بلکه یک همکاری گروهی است. بچه‌ها به دو

گروه تقسیم می‌شوند. یک کلمه به یک گروه گفته می‌شود که باید آن را به صورت پانتومیم اجرا کنند و به گروه مقابل، یک تصویر فرضی از آن کلمه بدهند تا بتوانند حدس بزنند. شورش و شوق بچه‌ها برای پیروزی در این رقابت سالم وصف ناشدنی است. در این بازی گروهی، آنان همکاری و تعامل با دیگران را یاد می‌گیرند و در آینده می‌توانند کارهای گروهی را بهتر پیش ببرند. در بخش دیگری از برنامه،

مرضیه میرزاپور ۳ ساعت بعد از ظهر است. نوجوانان یکی یکی و بعضی‌ها هم به شکل گروهی وارد موزه هنر گلشهر در محله شهید آوینی می‌شوند. مسئولان «انجمن چراغ» که تعدادی دانشجو هستند و برگزاری این برنامه را بر عهده دارند با چهره‌ای خندان به استقبال بچه‌های روندو آن‌ها را به سمت اتاق‌های بازی راهنمایی می‌کنند. این برنامه با عنوان «شروع ماجرا» ویژه نوجوانان طراحی شده است و با هدف آگاهی از دوره نوجوانی و کمک به این گروه سنی برای برقراری ارتباط بهتر با جامعه برگزار می‌شود.

● گفت‌وگو، نقطه آغاز همدلی

بچه‌ها در اتاقی که باتوجه به دوره سنی نوجوان تزئین شده است، باهم یک میز گفت‌وگو تشکیل می‌دهند. با دقت به حرف‌های

● نامه‌ای یادگاری به خودم

در پایان برنامه، از نوجوانان می‌خواهند نامه‌ای برای آینده خودشان بنویسند. انجمن چراغ هم در پاسخ، نامه یادبود برای هر یک از شرکت‌کنندگان تهیه می‌کند. فاطمه صادقی، یکی از مسئولان این انجمن، می‌گوید: هدف ما در این برنامه با انجام فعالیت‌هایی مانند گفت‌وگو با یکدیگر، بازی فکری و طرح معما، اداب‌آزی، ساخت کاردستی با وسایل دورریختنی، نامه برای خود در آینده، درک و شناساندن مفهوم نوجوانی به شرکت‌کنندگان برنامه است تا خودشان و تغییرات مربوط به نوجوانی را بپذیرند و کمتر دچار آسیب‌های ناشی از ناآگاهی شوند.

نوجوان تکواندوکار محله انصار مسیر زندگی‌اش را در ورزش پیدا کرده است

شیفته رقابت روی تاتامی

امید محله

عطایی اغزل روح بخش فخار کار دختر حساسی بود که تکواندو او را سرسخت و محکم کرد. مادرش او را به نیت آموختن فنون دفاع شخصی به کلاس رزمی فرستاد، ولی حالا اغزل اعتماد به نفسش را مدیون ورزش تکواندو است. این نوجوان سیزده ساله محله انصار توانسته است در مسابقات اخیر لیگ استانی تکواندو مقام دوم تیمی را همراه باتیم باشگاهی باران در رده نونهالان به دست آورد.

● از چه زمانی ورزش تکواندو را شروع کردی؟

۹ ساله بودم که ابتدا جذب ورزش ووشو شدم و بعد از مدتی سراغ تکواندو آمدم.

● قبل از اینکه وارد رشته تکواندو شوی، شناختی از آن داشتی؟

نه، اما وقتی تمرینات را انجام دادم، شیفته مبارزه شدم.

● در مسابقات اخیر چند رقابت داشتی؟

ده مبارزه انجام دادم و پیروز شدم، اما در امتیاز تیمی دوم شدم.

● فعالیت دیگری هم داری؟

راستش را بخواهید، شیفته تکواندو هستم و دلم می‌خواهد وقت‌های خالی‌ام فقط با این ورزش پر شود.

● از زمانی که تکواندو را شروع کردی، زندگی‌ات چه تغییری کرده است؟

قوی‌تر شده‌ام و می‌توانم کمی از خودم دفاع کنم. قبل از آن دختری خجالتی بودم، ولی حالا اعتماد به نفس بهتری دارم.

● کسی از میان دوستان یا اطرافیان به خاطر تو به این ورزش علاقه‌مند شده است؟

چند تا از دوستانم وقتی متوجه شدند که در رقابت اخیر مدال به دست آورده‌ام، درباره این رشته از من پرسیدند. مثلاً زینب، دوستم با من به باشگاه آمد و با دیدن تمرینات در کلاس‌ها ثبت‌نام کرد.

● چه آرزویی داری؟

دلم می‌خواهد قهرمان تکواندو کشور شوم.

● به شغل آینده‌ات هم فکر می‌کنی؟

تجربه ورزش تکواندو آن قدر جذاب است که دلم می‌خواهد در آینده مربی تربیت بدنی شوم.

● الگوی تو در این رشته کیست؟

ناهیدکیانی، مبینانعمت زاده و دختران تکواندوکاری که برای کشورمان افتخار کسب کردند، همگی الگوی خوبی هستند.

● در حال حاضر در چه سطحی هستی؟

کمربند مشکی دارم و چون شاگرد ارشد کلاس هستم، دیگران را تمرین می‌دهم.

● چند ساعت از شبانه‌روز به تمرین می‌پردازی؟

حدود پنج ساعت. من برای تمرین به دو باشگاه می‌روم؛ یکی باشگاه محله مان برای تمرین و یکی

